

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
--	--

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והא לא דמיא האי יציאה להאי יציאה, התם נפקא לה מרשות אדון לגמרי, והכא אכתי מיחסרא מסירה לחופה.												◇	ד.
בהפרת נדרים מיהא נפקא לה מרשותיה												◇	ד.
נערה המאורסה, אביה ובעלה מפירין נדריה.	דתנן:											!	ד.
והאי (שמות כא) ויצאה חנם להכי הוא דאתא? הא מבעי ליה לכדתניא												◇	ד.
ויצאה חנם - אלו ימי בגרות, אין כסף - אלו ימי נערוֹת	דתניא:											◇	ד.
אם כן, לימא קרא אן כסף, מאי אין כסף? אין כסף לאדון זה, אבל יש כסף לאדון אחר, ומאן ניהו? אב	רבבינא:											◇	ד.
וממאי דדרשינן הכי?												◇	ד.
(ויקרא כב) וזרע אין לה - אין לי אלא זרעה, זרע זרעה מנין? ת"ל: זרע אין לה, עיין לה ואין לי אלא זרע כשר, זרע פסול מנין? ת"ל: זרע אין לה, עיין לה.	דתניא:											!	ד.
והא אפיקתיה לזרע זרעה												◇	ד.
זרע זרעה לא איצטריך קרא, דבני בנים הרי הן כבנים, כי איצטריך קרא - לזרע פסול.												!	ד.
ותנא גופיה מנליה דדריש הכי?												◇	ד.
כתיב (במדבר כב) מאן בלעם, (דברים כה) ומאן יבמי, דלא כתיב בהו יו"ד, והכא כתיב ביה יו"ד, ש"מ לדרשא הוא דאתא.	אמרי:											!	ד.
ואיצטריך למכתב קידושיה לאביה, ואיצטריך למכתב מעשה ידיה לאביה דאי כתב רחמנא קידושיה לאביה, הוה אמינא משום דלא טרחא בהו, אבל מעשה ידיה דקא טרחא בהו - אימא דידה הוה ואי אשמעינן מעשה ידיה, דקא מתזנא מיניה, אבל קידושיה דמעלמא קאתי לה. אימא דידה הוה, צריכא.												◇	ד.
ויצאה חנם - אלו ימי בגרות, אין כסף - אלו ימי נערוֹת.	גופא:											◇	ד.
ולכתוב רחמנא נערוֹת ולא בעי בגרוֹת												◇	ד.
בא זה ולמד על זה, מידי דהוה אתושב ושכיר	רבה:											!	ד.
תושב - זה קנוי קנין עולם, שכיר - זה קנוי קנין שנים יאמר תושב ולא יאמר שכיר, ואני אומר: קנוי קנין עולם אינו אוכל, קנוי קנין שנים לא כ"ש אילו כן, הייתי אומר: תושב - זה קנוי קנין שנים, אבל קנוי קנין עולם אוכל, בא שכיר ולימד על תושב, שאע"פ שקנוי קנין עולם - אינו אוכל.	דתניא:											!	ד.
מי דמי? התם תרי גופי נינהו, דכי נמי כתב רחמנא תושב נרצע לא יאכל והדר כתב אידך, הוה שכיר מילתא דאתיא בק"ו, ומילתא דאתיא בק"ו טרח וכתב לה קרא, אלא הכא חד גופא היא, כי נפקא לה בנערוֹת, בגרוֹת מאי בעיא גביה?	א"ל אביי:											◇	ד.
לא נצרכה אלא לבגר דאילונית, סד"א בנערוֹת תיפוק, בבגרות לא תיפוק, קמ"ל.	אלא אמר אביי:											!	ד.
ולאו ק"ו הוא? ומה סימנין שאין מוציאין מרשות אב - מוציאין מרשות אדון, בגרות שמוציאה מרשות אב - אינו דין שמוציאה מרשות אדון	מתקיף לה מר בר רב אשי:											◇	ד.
לא נצרכה אלא לעיקר זבינא דאילונית, סד"א, דאתיא סימני נערוֹת הוי זבינא, דלא אתיא סימני נערוֹת לא הוי זבינא זבינא, קמ"ל (שמות כא) ויצאה חנם כו'.	אלא אמר מר בר רב אשי:											!	ד.
ולמר בר רב אשי, דאמר ולא ק"ו הוא? הא אמרינן: מילתא דאתיא בק"ו טרח וכתב לה קרא												◇	ד.
ה"מ היכא דליכא לשנויי, אבל היכא דאיכא לשנויי משנינן.												!	ד.
ותנא מייתי לה מהכא	[תנא]											■	ד.
(דברים כד) כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא תן בעיניו כי מצא בה וגו' - אין קיחה אלא בכסף, וכן הוא אומר: (בראשית כג) נתתי כסף השדה קח ממני.	דתניא:											■	ד.
והלא דין הוא: ומה אמה העבריה שאינה נקנית בביאה - נקנית בכסף, זו שנקנית בביאה - אינו דין שתקנה בכסף												◇	ד.
יבמה תוכיח, שנקנית בביאה ואינה נקנית בכסף.												!	ד.
מה ליבמה שכן אין נקנית בשטר, תאמר בזו שנקנית בשטר?												◇	ד.

disputants-חולקים ♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קידושין-האשה נקנית	מימרא												
ת"ל: כי יקח איש.												■	
הא למה לי קרא? הא אתיא לה												ז	◇
משום דאיכא למימר מעיקרא דינא פירכא, מהיכא קא מייתית לה? מאמה העבריה, מה לאמה העבריה שכן יוצאה בכסף, תאמר בוז שאינה יוצאה בכסף? ת"ל: כי יקח איש.	רב אשי:											!	◇
ואיצטריך למיכתב ויצאה חנם, ואיצטריך למיכתב כי יקח איש, דאי כתב רחמנא כי יקח, הוה אמינא קידושין דיהב לה בעל - דידה הוו, כתב רחמנא ויצאה חנם, ואי כתב רחמנא ויצאה חנם, הוה אמינא היכא דיהבה (ליה) איהי לדידיה וקידשתו - הוה קידושי, כתב רחמנא כי יקח - ולא כי תקח.												■	◇
ובעלה - מלמד שנקנית בביאה.													■
והלל דין הוא: ומה יבמה שאין נקנית בכסף - נקנית בביאה, זו שנקנית בכסף - אינו דין שנקנית בביאה													ז
אמה העבריה תוכיח, שנקנית בכסף ואין נקנית בביאה.													!
מה לאמה העבריה שאין קנינה לשום אישות, תאמר בוז שקנינה לשום אישות?													ז
ת"ל: ובעלה.													■
ולמה לי קרא? הא אתיא לה													ז
משום דאיכא למימר מעיקרא דינא פירכא, מהיכא קא מייתית לה? מיבמה, מה ליבמה שכן זקוקה ועומדת, תאמר בוז שאין זקוקה ועומדת? תלמוד לומר: ובעלה.	רב אשי:												!